

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816010463
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7816010463.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému M. T. a spol. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/159/2016 zo dňa 18. 1. 2017 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 22. mája 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaných M. T. a Y. K..

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 1T/159/2016 zo dňa 18. 1. 2017 uznal obžalovaných M. T. a ml. Y. K. vinnými zo spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. č. 300/2005 v znení zákona č. 444/2015 Z. z. v bode 1/ rozsudku a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 444/2015 Z. z. v bode 2/ rozsudku na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode týkajúcej sa vytipovania prepadnutia starších žien za účelom získania finančných prostriedkov

1. dňa 03.06.2016 v popoludňajších hodinách v Rožňave, na chodníku pri Poschovej záhrade, obžalovaný M. T. pristúpil k tam náhodne prechádzajúcej Y. F., nar. XXXX, ktorej zozadu z predlaktia ľavej ruky, v ktorej ešte držala aj dáždňik, veľkou intenzitou, strhol kabelku, následkom čoho poškodená spadla na chodník, pričom utrpela zlomeninu tvárových kostí vľavo, vykĺbenie ramenného zhybu vľavo a odreninu kolena s dobou liečby do 42 dní, následne kabelku podal obvinenému ml. Y. K., obaja z miesta činu ušli, z kabelky odcudzili hotovosť vo výške 90 € a kabelku v hodnote najmenej 84,10 € odhodili, čím poškodenej Y. F. spôsobili celkove škodu vo výške najmenej 174,10 €,

2. dňa 15.06.2016 v poludňajších hodinách v Rožňave, na ulici Budovateľskej si spoločne vyhliadli a sledovali R. E., nar. XXXX, pričom obžalovaný M. T. pred vchodom do obytného domu č. 648/27, keď poškodená chcela odomknúť dvere, k nej zozadu pristúpil a jedným trhnutím jej z dlane ľavej ruky vytrhol kabelku v hodnote najmenej 12 €, v ktorej bola finančná hotovosť vo výške 38 €, čím tak poškodenej R. E. spôsobili škodu vo výške najmenej 50 €, pričom pri úteku boli chytení náhodnými okoloidúcimi.

Súd im za to uložil :

obžalovanému M. T. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 a pol roka nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému ml. Y. K. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu podmienčne odložil s probačným dohľadom a určil mu skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. mu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s mediačným a probačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu a povinnosť riadne navštevovať školu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovaným aj povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej Y. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., P. H. XXX/XX škodu vo výške 2.205 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú so zbytkom nároku na náhradu škody odkázal na civilné sporové konanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní M. T. a ml. Y. K..

Obžalovaný M. T. prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že súd prvého stupňa pochybil, keď jeho konanie vo vzťahu k poškodenej F. právne kvalifikoval ako zločin lúpeže. V tomto smere poukázal na svoju obhajobu prezentovanú v priebehu celého konania, ako aj okolnosti, ktoré uviedol jeho obhajca v záverečnej reči. Násilie, ktoré vyvinul jednoznačne smerovalo voči veci a nie voči osobe a je jednoznačné, že pojmovým znakom zločinu lúpeže je použitie násilia alebo hrozby bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Vzhľadom na to, že sa poškodenej nedotkli, ani sa jej nijako nevyhrážali, podľa jeho názoru nemôže ísť o trestný čin lúpeže. Má za to, že súd pri právnej kvalifikácii skutku dôkazy vyhodnocoval nie v medziach zákona, ale jednostranne v jeho neprospech. Dôkazy, ktoré vyznievali v jeho neprospech súd preцениl, kým dôkazy svedčiacie v jeho prospech nedocenił. Podľa jeho názoru súd pochybil aj pri rozhodovaní o treste, priznal len jedinú poľahčujúcu okolnosť (vek blízky veku mladistvých), nepriznal mu však ďalšiu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v jeho úprimnom oľutovaní skutku a to, že sa ku skutku priznal. V konaní neboli produkované žiadne také dôkazy, ktoré by sa boli zadovážili bez ich spolupráce. Neboli zaistené žiadne objektívne dôkazy, najmä nie stopy a poškodená by ich nikdy nedokázala identifikovať. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Obžalovaný ml. Y. lčo prostredníctvom svojho obhajcu v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť nie je zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák., nakoľko ho v tomto prípade treba kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., teda takisto ako v bode č. 2 výrokovej časti rozhodnutia súdu. Okrem toho sa tento skutok stal s istými odlišnosťami v porovnaní s tým, ako je to uvedené v rozsudku. Ako je to zrejme z vykonaného dokazovania poškodená si spočiatku vôbec nepamätala na okolnosti za akých došlo ku krádeži. V úvode vyšetrovania dokonca tvrdila, že ju okradli traja Rómovia na bicykloch. Tieto svoje tvrdenia modifikovala až v čase, kedy boli známi páchatelia, ktorí sa ku krádeži v celom rozsahu priznali. Má zato, že v prípade, ak by malo dôjsť k útoku obžalovaným T.a poškodenú tak, ako to ona udáva a ako sa to obžalovaným kladie za vinu, musela by logicky utpieť zranenia aj na predlaktí ľavej ruky, na ktorom mala mať kabelku zavesenú. Z uvedeného dôvodu sa javí ich výpoveď v danom smere logickejšia a vplyvom absencie takéhoto zranenia aj dôveryhodnejšia. S poukazom na uvedené skutočnosti a v súlade s citovaným zákonným ustanovením preto navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil predmetný rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. po zrušení tohto rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny m skutkovým a právny m záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaných.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Z obsahu podaných odvolaní je zrejmé, že obhajoba namieta právnu kvalifikáciu konania obžalovaných v bode 1/ rozsudku ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu, napadnutého rozsudku a aj podaných odvolaní krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal v predmetnej trestnej veci rozsiahle dokazovanie, ktoré následne správne, zákonne a v súlade s vykonaným dokazovaním vyhodnotil a ustálil vo vzťahu k skutku 1/ napadnutého rozsudku, právnu kvalifikáciu konania obžalovaných ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák.

Z dôvodov, na ktoré okresný súd podrobne poukázal sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že k zmocneniu sa kabelky došlo za použitia násilia, ktoré spočívalo v strhnutí kabelky z ľavej predlaktia poškodenej veľkou intenzitou, čo bolo príčinou pádu poškodenej a jej následného zranenia. Práve v dôsledku toho, že poškodená mala kabelku prevesenú cez predlaktie ľavej ruky je logické, že bez väčšej intenzity vyvinutého násilia by sa jej obžalovaný T. nezmocnil, pričom použitie násilia možno, aj podľa názoru krajského súdu nepochybne vyvodíť aj zo samotného následku a vzniku popísaných zranení, čo okresný súd správne vyhodnotil popri výpovedi poškodenej aj na základe záverov znaleckého dokazovania.

Isteže násilím nemožno rozumieť neočakávané vytrhnutie veci z ruky, teda napríklad jednoduché, rýchle vytrhnutie kabelky z ruky a následný útek. Avšak ak napadnutý vec pevne zvierá, resp. má vec vo svojej moci spôsobom, ktorý predpokladá použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu, ktorý musí páchatel' prekonať, ide aj podľa názoru krajského súdu o zmocnenie sa cudzej veci použitím násilia, čo napĺňa pojmové znaky trestného činu lúpeže.

Nezodpovedá tak skutočnosti a vykonanému dokazovaniu obhajoba obžalovaných, že v danom prípade bolo použité násilie len na veci. Obhajobné tvrdenia obžalovaných možno v intenciách vykonaného dokazovania a z neho vyplývajúcich skutkových okolností vyhodnotiť, podľa názoru krajského súdu len v tom smere, že obžalovaní z hľadiska subjektívnej stránky konali v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b/ Tr. zák., t. j. že obžalovaní vedeli, že svojím konaním môžu takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobia, boli s tým uzrozmenejší.

Kvalifikovane a vyčerpávajúco sa okresný súd vysporiadal aj s ďalšími skutočnosťami majúcimi význam pre rozhodnutie o vine obžalovaných v bode 1/ rozsudku, vrátane vyhodnotenia hodnovernosti výpovede poškodenej a následne aj s úpravou skutku a právnu kvalifikáciu konania obžalovaných oproti návrhu prokurátora.

Rovnako podrobne sa okresný súd vysporiadal s osobami obžalovaných vo vzťahu k výroku o treste a za použitia všetkých zákonných ustanovení majúcich význam z hľadiska účelu trestu, určenia jeho druhu a výmery, uložil obom obžalovaným zákonné a spravodlivé tresty, ktoré aj podľa názoru krajského súdu spĺňajú všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Nezistiac pochybenie súdu prvého stupňa ani vo vzťahu k výroku o náhrade spôsobenej škody rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a teda odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.